

Tržaške razstave se ni udeležil nihče, še niti mahrenberški Rudl ne, ki bi vendar ves okraj rad komandiral.

Bila je razstava letos tudi unkraj Radelna v prijaznem Ivniku. Iz vseh sosednih okrajev štajerskih bili so razstavljalci, le iz mahrenberškega ni bil nihče. Slovenskih domoljubov pozornost bodi na to obrnena. Z družinimi močmi se da tudi tukaj pomagati.

Laški okraj šteje mnogo pa uže sedaj krasnih mladih sadunosnikov. V kratkem bodo začeli roditi. G. K. Valentinič ima prav žlahtnih sort: pariške ramborje, guldarje ali štruceljne, lederarce, poletne mašanceljne, tafeljne, g. F. Tieber pa zlate pepineke.

(Konec prihodnjic.)

Zborovanje konjerejcev bo 6. decembra v Ptuj, 9. v Račah, 16. v Lipnici in 17. pri sv. Lenartu.

Sejmi 10. dec. št. Ilj v Slov. goricah, 13. dec. Jurklošter, sv. Križ na Murskem polji, sv. Peter pod sv. gorami, Žavec, Studenice, 15. dec. sv. Lovrenc pri Celji, 18. dec. Ljutomer, 19. dec. Buče.

Dopisi.

Od Mure. (Konec slučajno založenega dopisa v št. 46.) (Letina. — Lisjakov mešetar.) Z veliko radostjo pridodam, da so se že tudi posestniki manjših vinogradov tu pa tam gibati in gosp. Ostfelerja posnemati počeli in sicer s prav lepim vspehom. Tako si je na primer stari pošteu nagornjak Anton Kürbes svoj komaj 700 sežnjev veliki vinograd po Ostfelerjevem zgledu skrbno prekopal in nabral čez šest polovnjakov; Vido Krajnc tudi v Turjanskem vrhu nabral je v svojem malo čez pol orala velikem vinogradu 7 polovnjakov. Še nekteri drugi razumni vinogradski posestniki kmetkega stanu, postavim Radinski Zemljič, Rihtarovski Vaupolič, Turjanski Bratkovič, Motarski Žitek, ki po Ostfelerjevem načinu svoje vinograde obdelavajo, so na oralu 7—8 polovnjakov nabrali. Lotite se tedaj tudi še vi drugi razumnejšega obdelovanja in ne bojte se znoja na čelu. Kaj prav imel je Vodnik napisavši: Slovenec Tvoja zemlja je lepa in krasna, samo ne bodi zaspan in nemaren, ker tudi v rodovitnej zemlji čaka lenega raztrgan rokav, palca beraska, prazen bokal. — Sila zanimivo in koristno bilo bi, ko bi mnogočislani g. Ostfeler hotel javno razglasiti način in zgodovino prenavljanja in popravljanja svojega lepega vinograda. Marsikteri vinogradnik bil bi mu še v poznih letih hvaležen za poduk. Nadamo se da bo nam blagi gospod to željo izpolnil; pisatelj teh vrstic bi dragovoljno pripomagal. („Slov. Gospodar“ pa rad objavil. Ured.) Ob priliki moral bom Vam pisati o nekem mož-

celjnu, ki si kaj truda zavda celjskega lisjaka med našo ljudstvo spraviti, pa skoro brez vsega uspeha. Navadno pahnejo ga z lisjakom vred čez prag, pa se ko smrdljiva stenica zopet pri-tepe. Ko bi bil ta človek, kakor bi po svojem poklici imel biti, značajan in resnoben, bi tega ne delal, in jezična krčmarica se onda tudi nebi osodila vdenjati si ga včasih za „oberkelnerja“, včasih za „komedijanta“ naj bi za prijazen pogled in čašo žganjice pijancem do pozne noči kvasil svoje liberalne norosti in bedastoče.

Martin Sever.

Iz Mozirja. (Za zastavo „Sav. Sokola“) so dalje darovali: Vis. čč. gg.: J. Bohanec, kaplan, Cirkovice, 2 fl., Anton Balon, župnik, Vrnsko, 5 fl., Fr. Kosar, kanonik, Maribor, 2 fl., Dr. M. Napotnik, Maribor, 1 fl., Herg Lovro, kanonik, Maribor 2 fl., J. Šparhakl, župnik, št. Peter, 5 fl., Anton Borsečnik, korvikar, Maribor, 5 fl., A. Ribar, kaplan, Braslovče, 5 fl., Mariborski bogoslovci (nabral Rančigaj), 12 fl. 60 kr. — Čč. gg.: Dr. Ant. Prus, Konjice, 5 fl., M. Kodela, Maribor, 5 fl., V. Šušterič, Žavec, 2 fl., J. Praznik, Kokarje, 2 fl., P. Kračun, Nazaret, 1 fl., Dr. Petovar, Ormož, 1 fl., Dr. Geršak, Ormož, 3 fl., M. Schwarzenberg, Vrnsko, 10 fl., J. Zajec, Braslovče, 1 fl., pri veselici v Grajski vasi, 5 fl. — Vsem čč. darovateljem izreka presrečno zahvalo

odbor „Sav. Sokola“.

Iz Sevnice ob Savi. Letina je letos pri nas srednja, žita smo srednje mere dobili, ajda je celo slaba skoro za polovico manje kakor je navada; pri nekaterih še manje. Krompir se je še dosti dobro obnesel. Fižol in drugo sočivje še tudi ni bilo ravno preslabo. Svinjske piče je bolj po malem. Samo vina je letos nekaj več in pa boljšega, kot lani; tudi boljše ceno mu obetajo. Sadja je bilo le tu pa tam kaj malega; pri nekterih celo nič. Toče pri nas hvala Bogu ni bilo veliko videti. Mislimo toraj, da pametni stariši bodo že še mogli svoje otroke doma preživeti, in jih slovenskim učiteljem v šolo dajati; jih ne bodo v „šulverein“ na pašo gonili, da potem ne bodo znali ne nemško ne slovensko. Zelo predrzna mora biti celjska „vahterca“, da si upa kaj črhnuti, o takem gospodu, ki so toliko marljivi in goreči za čast božjo in skrbni za naš narod, kakor so naš č. g. kaplan. Bog jih živi!

Od Slatine. Dragi „Gospodar“ danes ti hočem od naše „frankfurtske“ Sotle, kakor so jo Rogočani imenovali, marsikaj zanimivega naznaniti. Tukaj se je sestavilo slovensko društvo, ktero je v sredo 14. p. m. prvokrat zborovalo. Udov šteje že zdaj preko 60, samih poštenih kmetov, in število še narašča. Predsednik temu društvu je g. Martin Debelak, vrli narodnjak in za našo pravično reč vneti mož. Udje tega društva imeli bodo 11 raznih

časnikov v svoji izbi, kjer jih bodo lahko prebirali in se marsikaj važnega učili. Družba ima sploh obširno polje za svoje delovanje. In ker se je vkljub mnogim zaprekam tako dobro začela, imamo upanje, da bode tudi svojemu geslu: „Vse za vero, dom, cesarja“ zvesta, dobro in uspešno napredovala. Sklenilo se je sicer v prvi seji, da bi slovesnost 25. t. m. priredili; a zavoljo nekterih zaprek hočemo to slovesnost preložiti. Zdaj pa še nekaj o zadnjem zborovanji nemškega „šulvereina“ tukaj 11. t. m. Mati celjskega „lisjaka“, „Deutsche Wacht“ se je hvalila, da ima tukaj 150 udov. Naj jih ima! Ali omeniti moram, da so taki, kakor jih mi potrebovati ne moremo, in „šulvereinarjev“ zavoljo njih nikdar zavidali ne bomo! — Slišati je, da bojda celo otroke v „šulverein“ zapisujejo! Pri tej priložnosti se je tudi govorilo. Hudo klestili so po duhovnikih in narodnih učiteljih, da je marsikteremu liberalnemu nemčurčku srce takrat radosti poskakovalo. Sad govora se je še tisti večer prikazal. Nekega tukaj znanega pijanca so tako vneli za svojo reč, da je še v pozni noči razsajal. Govoril je tudi pa doktor Hojzel. Še celo tukajšnji Streiter se je dal zapeljati, da je splezal na govorniški oder. On je svojim poslušalcem govoril o „mračnjakih“ — Finsterlinge — Bog mu greh odpusti, saj res ne vé, kaj dela! Tudi naš „deutscher purgermeister“ je nemški „šulverein“ v svojem govoru hvalil. Za njega bi pa res dobro bilo, ako bi ga šulverein nekoliko lepše pisati naučil!

Od sv. Jurija ob južnej železnici. (Dr. Gustav Ipavič-eva svečanost.) Okolo 1. ure popoldne pričelo se je skupno kosilo ali banket, katerega se je udeležilo do 80 oseb, med temi je bilo blizo 30 kmetovalcev večinoma iz domače fare. Sedelo se je v dveh vrstah, katere ste bili na enem konci zvezani s povprečno mizo. Vrsto napitnic je pričel odlikovanec g. Dr. Ipavic na presvitlega cesarja, katera se je z burnimi „živijo“ sprejela, godba pa je zaigrala cesarsko, katero so navzočni poslušali stojé; od zunaj pa so gromeli možnarji, da je odmevalo na široko. Drugi povzame besedo g. dr. Sernec, predsednik čitalnice celjske; v svojem daljšem govoru posegel je g. govornik nazaj v zgodovino, kjer je še roboval slovenski kmet, kjer se duševno in gmotno zatirani naš narod ni zavedal svoje narodnosti, svojih pravic. Stopili pa so na površje v javnem življenji nesebični, za blagor svojega naroda vneti domoljubi, kateri so nevedno ljudstvo podučevali z besedo in dejanjem ter mu bili pravi voditelji v vsakem obziru. Na slovenskem Štajerji govornik omenja več takih buditeljev, marljivih delalcev, ki so si tudi med ljudstvom pridobili spoštovanje in hvaležnost, med drugimi omenja rajnega Dr. Kočevarja;

med mlajše boritelje za narodno blagostanje pa govornik prišteva g. Dr. Gustav Ipavica, današnjega odlikovanca, spominja se njegovih zaslug, katere si je pridobil kot vrl zdravnik, njegovih milo donečih pesmic, ki se med narodom tako rade prepevajo, njegovo delovanje na kmetijstvenem polji, o sadjereji itd. je ne le v okolici, temuč široko okrog vsem dobro znano. Nadaljeva je naznanja g. govornik, da je čitalnica celjska z ozirom na te mnoge zasluge imenovala g. Dr. Gustav Ipavica svojim častnim članom, ter prečita in potem izroči odlikovancu v imenu čitalnice prekrasno izdelano „diplomo“. Gromoviti „živijo“ odobravanje z rokoploskom po vsej dvorani spremljalo je to slovesno izročitev lepega odlikovanja. Godba, napitnice, čitanje brzogovornih častitek menjavalo se je v kratkih prenehljajih. G. Vučnik je potem nazdravil namestniškemu svetovalcu g. Haasu, župnik vlč. g. Krefl nagovoril je napitnico sodniškemu svetovalcu g. Luleku, namestnijski svetovalec g. Haas g. Ipavicu; vitez Berks je v daljšem govoru razvijal težnje po izvršitvi ravnopravnosti posameznih narodnosti v mnogo-narodnej Avstriji, ter napije ministerskemu predsedniku grofu Taaffe-ju, ki je prevzel nalogo ravnopravnost izpeljati pri vseh narodih mnogojezične Avstrije; ta napitnica se je z jako živo navdušenostjo sprejela in še posebno med navzočnimi kmetjskimi gosti. (Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni zbor se je iz lesenjače, katero je znani nemški liberallec Šmerling dal zbiti, preselil v krasno novo palačo, ki je stala veliko milijonov. Predsednik dr. Smolka v svojem nagovoru do poslancev je to omenil in želel, da bi se tam vselej v blagor Avstrije zborovalo. Finančni minister je potem proračun za l. 1884 predložil: dohodkov bo 472 milijonov, stroškov 511, od katerih gre samo na nove železnice in v podporo vsied povodnji onesrečenej Tirolske in Koroške 32 milijonov, tudi za šolstvo se bode več potrošilo. — Rudolfovo železnico na Koroškem in Franc-Jožefovo na Českem nakupi vlada in bo leži tarife znižavala kmetijstvu in obrtnijstvu v korist. — Na dunajskem vseučilišči so nemško-liberalni dijaki tako nesramni, da razsajajo zoper vsakega nemškega profesorja, ki se količkaj Slovanom prijazen kaže n. pr. profesor Maassen, profesor Lorenz. Slednjega so skoraj topli in tako žalili, da je zbolel. Konservativni listi tirjajo, da se ima takšim neredom konec storiti. — Na Štajerskem je veliko kmečkih občin na podlagi nove šolske postave tirjalo polajšav v obiskovanji šol. Liberalni okrajni šolski sveti so pa prošnje zavrgli. Na to se pritožijo občine pri ministerstvu in to je tem prav dalo; polaj-